

Ενοριακές Καμπάνες

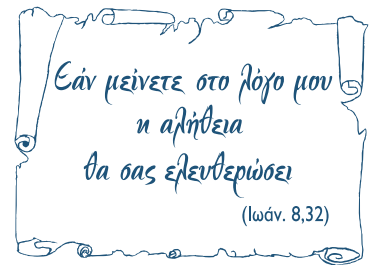
εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 830

23 Ιανουαρίου 2015

ΚΩΔΙΚΟΣ 2896

15ήμερη έκδοση · Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Οι σχέσεις των δύο Εκκλησιών, Καθολικής & Ορθόδοξης, μετά το ταξίδι του Πάπα στην Κωνσταντινούπολη

1.- Η Ευλογία του Πατριάρχη στον Πάπα και οι σχέσεις των δύο Εκκλησιών

Σε πολλούς έκανε εντύπωση, ότι ο πάπας Φραγκίσκος ζήτησε την ευλογία του πατριάρχη Βαρθολομαίου για κείνον και την Εκκλησία της Ρώμης, και έσκυψε για να την λάβει.

Η χειρονομία αυτή, για τον Πάπα, είναι συνηθισμένη. Το κάνει με όλους. Την έκανε από τον εξώστη του Αγ. Πέτρου, κατά την πρώτη εμφάνισή του μπροστά στα πλήθη, ως Πάπας. Την έκανε τον περασμένο Ιούνιο, στο Ολυμπιακό Στάδιο της Ρώμης, γεμάτο από χιλιάδες Καθολικούς και Διαμαρτυρόμενους. Την έκανε το 2006, όντας καρδινάλιος ακόμη, στο λούνα παρκ του Μπουένος Άιρες, όταν γονάτισε για να λάβει την ευλογία του ηγέτη των Διαμαρτυρομένων Πεντηκοστιανών.

Το νέο στη συνάντηση μεταξύ των διαδόχων του Πέτρου και του Ανδρέα, όπως, αρέσκονται συμβολικά να αυτοαποκαλούνται οι δύο Ιεράρχες, ήταν στη «Θεία Λειτουργία» που τελέσθηκε στην Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι την ημέρα της Εορτής του Αγίου Ανδρέα του Αποστόλου όταν ο πατριάρχης Βαρθολομαίος, απευθυνόμενος στον επικεφαλής της Εκκλησίας της Ρώμης, αναγνώρισε τις προσπάθειες που καταβάλλει για την ενότητα των δυο Εκκλησιών και σημείωσε ότι είναι πεπεισμένος πως «θα συνεχίσει προς αυτήν την κατεύθυνση η προσέγγιση

των δύο μεγάλων και αρχαίων Εκκλησιών, η οποία θα συνεχίσει να οικοδομείται πάνω στα σταθερά θεμέλια της κοινής μας παράδοσης, η οποία πάντοτε αναγνώριζε και σεβόταν την ύπαρξη μέσα στο σώμα της Εκκλησίας, ενός πρωτείου αγάπης, τιμής και υπηρεσίας, στα πλαίσια της συνοδικότητας, έτσι ώστε με μια καρδιά και ένα στόμα να ομολογείται ο Τριαδικός Θεός και να διαχέεται η αγάπη Του στον κόσμο».

Ο πατριάρχης Βαρθολομαίος, αναφερόμενος στην Ορθόδοξη Εκκλησία, πρόσθεσε ότι «η Θεία Πρόνοια δια μέσου της τάξης που καθόρισαν οι Άγιες και Οικουμενικές Σύνοδοι, ανέθεσε την ευθύνη για το συντονισμό και την έκφραση της ομοφωνίας των Αγιοτάτων Τοπικών Ορθόδοξων Εκκλησιών στον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινούπολεως». Και με αυτήν την ιδιότητα δήλωσε ότι εργάζεται αδιαλείπτως για την προετοιμασία

«της Μεγάλης και Ιεράς Συνόδου της Ορθόδοξης Εκκλησίας» που μετά από μακροχρόνιες προσπάθειες θα διεξαχθεί το 2016, και εύχεται σ' αυτήν την Πανορθόδοξη Σύνοδο να δει και τη συμμετοχή Καθολικών παρατηρητών.

Από την πλευρά του, ο πάπας Φραγκίσκος αναφέρθηκε στο Διάταγμα περί Οικουμενισμού της Δεύτερης Οικουμενικής Συνόδου στο Βατικανό που αφορά στην αναζήτηση της χριστιανικής ενότητας, και δημοσιεύθηκε ακριβώς πριν από μισό αιώνα.

«Με το διάταγμα αυτό - είπε - η Καθολική Εκκλησία αναγνωρίζει ότι οι Ορθόδοξες Εκκλησίες έχουν αληθινά μυστήρια και πάνω απ' όλα, την Αποστολική Διαδοχή, το Ιερατείο και τη Θεία Ευχαριστία, δια μέσου των οποίων παραμένουμε ενωμένοι με στενούς δεσμούς». Η αποκατάσταση της πλήρους κοινωνίας «δεν σημαίνει καθυστόαση του ενός στον άλλο, ή απορρόφηση, αλλά μάλλον αποδοχή όλων των δώρων που έδωσε ο Θεός στον καθένα μας».

«Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι, για να επιτευχθεί ο επιθυμητός στόχος της πλήρους ενότητας, η Καθολική Εκκλησία δεν προτίθεται να επιβάλει καμία υποχρέωση, παρά μόνο την κοινή Ομολογία Πίστεως, την οποία είμαστε έτοιμοι από κοινού να αναζητήσουμε, κάτω από το φως της διδασκαλίας της Αγ. Γραφής και της κοινής εμπειρίας της πρώτης χιλιετίας και να αντλήσουμε τους τρόπους με τους οποίους θα εξασφαλιστεί η απα-

στη σελ. 4 στήλη 1

«Ναι στην ελευθερία της έκφρασης, αλλά θα έδινα μια γροθιά σε όποιον πρόσβαλε τη μητέρα μου»

Στη πτήση Κολόμπο - Μανίλα, σε ένα ταξίδι έξι ωρών, ο πάπας Φραγκίσκος ξοδεύει σχεδόν μια ολόκληρη ώρα, 50 λεπτά για την ακρίβεια, με τους εικονομήτες και δημοσιογράφους, που ταξιδεύουν μαζί του στο ίδιο αεροπλάνο. Αντιμετωπίζει όλες τις ερωτήσεις, για όλα τα καυτά θέματα, με πρώτα εκείνα που αφορούν τα γεγονότα στο Παρίσι, με απαντήσεις κοφτερές, ειλικρινείς και άμεσες, επαναλαμβάνοντας: «δεν μπορείτε να προσβάλετε την πίστη των άλλων».

Στη συζήτηση, που με πάθος τριγύριζε σε θέματα

θρησκευτικής ελευθερίας και στην ελευθερία της έκφρασης, ένας Γάλλος δημοσιογράφος φέρνει το θέμα του «Charlie Hebdo» στην προσοχή του Πάπα, ζητώντας τη γνώμη του. Ο Πάπας, μετά από λίγη σκέψη, άρχισε να απαντά με τρόπο που κανένας δεν περίμενε. Μίλησε για «βασικά ανθρώπινα δικαιώματα», «τη θρησκευτική ελευθερία και την ελευθερία έκφρασης» αλλά και ότι «καθένας έχει το δικαίωμα να ασκεί ελεύθερα τη θρησκεία του», καθώς επίσης ότι «καθένας έχει όχι μόνο την ελευθερία και το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να λέει τη γνώμη του για να βοηθήσει στο κοινό καλό».

Αυτή η ελευθερία δεν πρέπει να καταλήγει στο να προσβάλλει την πίστη ή τη θρησκευτική ταυτότητα των άλλων. «Πόσο μάλλον - είπε ο Πάπας - στο να μπορεί κάποιος να κάνει πόλεμο, και να σκοτώνει στο όνομα της θρησκείας, στο όνομα του Θεού.» Ένα πράγμα που είναι αληθινά «παραλογισμός και διαστροφή».

«Πρέπει να είσαι ελεύθερος να εκφράζεσαι, αλλά χωρίς να προσβάλλεις», παρατήρησε ο Πάπας, «είναι αλήθεια ότι δεν πρέπει να αντιδρούμε σε κάτι τέτοιο βίαια, αλλά αν ο Δρ Gasbarrri, ο οποίος είναι φίλος, πει μια βρισιά ή προσβάλλει τη μητέ-

ρα μου, του αξίζει μια γροθιά. Δεν μπορούμε να προκαλούμε, δεν μπορούμε να προσβάλλουμε την πίστη των άλλων.»

Και ο πάπας αναφερόμενος στη διδασκαλία του προκατόχου του πάπα Βενέδικτου, συνέχισε να λέει: «αυτά που σήμερα ζούμε είναι αποτελέσματα μιας μετά-θετικιστικής (ποζιτιβιστικής) νοοτροπίας που προσπάθησε και -εν μέρει- το κατάφερε να γίνει πιστευτό ότι οι θρησκείες ή θρησκευτικές εκφράσεις είναι ένα είδος υποκοιλοτύρας, που το πολύ-πολύ μπορούν να γίνουν ανεκτές, αλλά δεν έχουν καμία αξία και έτσι δεν μπορούν να συμβάλλουν στην πρόοδο του ανθρώπου (διαφωτισμός)». «Αυτή είναι η κληρονομιά του διαφωτισμού. Είναι φυσικό επακόλουθο τόσο πολλός κόσμος να κοροϊδεύει και να περιπαίζει την θρησκεία των άλλων. Αυτό προκαλούν και φυσικά μπορεί να τους συμβεί ότι θα συνέβαινε στο δόκτορα Gasbarrri αν έλεγε κάτι για τη μητέρα μου». «Υπάρχει λοιπόν ένα όριο» γιατί «κάθε θρησκεία έχει την αξιοπρέπεια της» και ακόμη περισσότερο αν αυτή «σέβεται την ανθρώπινη ζωή, το ανθρώπινο πρόσωπο, εγώ δεν μπορώ να την περιγελώ».

ΕΚ ΝΕΩΝ Δρώμενα

Υπεύθυνη στήλη: Αντωνία Βουτσίνου

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Ε.Κ.Ν.Ε. ΣΥΡΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

“Στην υγεία μας... η νέα χρονιά”, αυτό έγραφε το προσκλητήριο για τη συνάντηση φοιτητών της Ε.Κ.Ν.Ε. Σύρου, που πραγματοποιήθηκε λίγο πριν την υποδοχή του νέου έτους, δηλαδή 29 Δεκεμβρίου 2014, στην ενοριακή αίθουσα του Ι.Ν. του Αγίου Σεβαστιανού.

Η βραδιά μας ξεκίνησε με ένα εναρκτήριο παιχνίδι ικανοτήτων και γνώσεων, που όλοι γελάσαμε και το απολαύσαμε πάρα πολύ. Όλοι οι συμμετέχοντες, πρωτοετείς ή δευτεροετείς, τελειόφοιτοι ή πτυχιούχοι, εργαζόμενοι και φίλοι, χωριστήκαμε σε ομάδες και έπρεπε μαζί να φέρουμε εις πέρας τις αποστολές που μάς ζητήθηκαν, και αυτό όχι για επίδειξη ικανοτήτων αλλά για να δημιουργηθεί πνεύμα σύμπνοιας ενότητας και ειρήνης.

Αυθόρμητα ακολούθησε η στιγμή προσευχής για τα Χριστούγεννα στην εκκλησία του Αγίου Σεβαστιανού. Με αυτή την απλή, λιτή αλλά κατασκευτική προσευχή νιώσαμε πραγματικά «Χριστούγεννα»,

γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν αρκούν τα λαμπάκια και ο στολισμός ενός δέντρου, ούτε τα γλυκά για να μυρίσει “Χριστούγεννα” στις ψυχές μας! Τα Χριστούγεννα είναι μία εποχή για να μοιραζόμαστε συγκινήσεις και αναμνήσεις, που θα μας είναι πολύτιμες για πολλά χρόνια. Είναι ο καιρός για να θυμηθούμε πως ο κόσμος είναι γεμάτος από ανθρώπους όπως εμείς με τα προβλήματα τους, ίδια με τα δικά μας, και καρδιές ευαίσθητες όπως και οι δικές μας- ανεξάρτητα από το ποιοι είναι ή από πού προέρχονται. Τα Χριστούγεννα είναι η ευκαιρία για να δώσουμε σ’ εκείνους που έχουν ανάγκη, χωρίς να ζητάμε καμία ανταπόδοση, περισσότερο από άλλες στιγμές του χρόνου. Τα Χριστούγεννα δεν είναι κάτι το ξεχωριστό, επειδή σου δίνουν οι άλλοι. Είναι ξεχωριστά γι’ αυτά που δίνεις εσύ.

Θυμήσου τα πιο σημαντικά και αγαπημένα Χριστούγεννα που πέρασες.... και τώρα σκέψου το γιατί....Μετά πάρε αυτή την ανάμνηση και κάνε την πράξη για κάποιον άλλον. Αυτό ήταν το νόημα της προσευχής, που άνοιξε τις καρδιές όλων μας, στον καθένα με διαφορετικό τρόπο για μία νέα αρχή της ζωής. Μπορούμε να κάνουμε και την κάθε μας μέρα τόσο ξεχωριστή, όσο είναι και τα Χριστούγεννα, αν είμαστε πρόθυμοι να προσπαθήσουμε!!!!

Δεν θα μπορούσε η βραδιά νεολαίας αυτή να κλείσει χωρίς τη χαρά, ζωγραφισμένη στα πρόσωπα μας, το καλό φαγητό αλλά και τη διασκέδαση: με κέφι λοιπόν, ανάπαμε φωτιά, στρώσαμε τραπέζι, και ενώ ψήναμε στα κάρβουνα, οι όμορφες φωνές με το караόκε μας ... συνόδευαν τις στιγμές της χαράς μας!!

Ευχόμαστε σε όλους τους φοιτητές μας «καλή

ΕΤΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗΣ ΖΩΗΣ ΠΑΝΣΥΡΙΑΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΕΡΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ ΚΛΗΣΕΙΣ

Την **Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 2015** η τοπική μας Εκκλησία θα συναχθεί σε προσευχή στον Ι.Ν. Αμιάντου Συλλήψεως της Θεοτόκου στη Βάρη και **ώρα 18.00** για να ζητήσει το δώρο νέων ιερατικών και μοναχικών Κλήσεων.

Ο Πάπας Φραγκίσκος κήρυξε το έτος που διανύουμε ως έτος αφιερωμένο στην «Μοναχική αφιερωμένη ζωή». Η προσευχή μας λοιπόν θα έχει ως επίκεντρό της την Μοναχική αφιερωμένη ζωή, η οποία αποτελεί για την Εκκλησία αναντικατάστατο σημείο ζωτικότητας.

Καλούμε τα παιδιά του Κατηχητικού με τους γονείς τους, τους νέους και τις νέες μας και όλο τον πιστό λαό να συναχθούμε σε κοινή προσευχή να ευχαριστήσουμε αλλά και να ζητήσουμε από τον Κύριο το πολύτιμο αυτό δώρο της αφιερωμένης ζωής για την τοπική μας Εκκλησία.

και δημιουργική χρονιά» και να μην αμελούν να ωριμάζουν και στην πίστη τους. Να παραμένουν δυνατοί και σταθεροί στην μέχρι τώρα πορεία τους, αλλά και με ανοιχτό μυαλό να συνεχίζουν, να συνεχίζουμε μαζί, την πορεία πίστης που έχουν αρχίσει.

Sper -ίζειν

Τρία είναι τα ουσιώδη πράγματα για την ευτυχία σ' αυτή τη ζωή: κάτι να κάνω, κάτι ν' αγαπάω, κάτι να ελπίζω.

Joseph Addison (1672-1719)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τη ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 5.00 μμ, τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον Μαρκο Ν. Παλαιολόγο στην ενορία του Αγ. Ιωσήφ στο Βήσσα.

Με την ευκαιρία Ευχαριστούμε όσους στάθηκαν δίπλα στην οικογένεια μας αυτά τα 14 χρόνια της ασθένειας του πατέρα μας, όλους τους επαγγελματίες, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που πέρα από τις συμβατικές υποχρεώσεις τους εκφράσανε στο πρόσωπο μας, σεβασμό αφοσίωση και αγάπη. Επίσης τον κλήρο και όλους όσους παρευρέθηκαν στην εξόδιο ακολουθία

Η σύζυγος και τα παιδιά Μάρκου Νικ. Παλαιολόγου
* * *

Την ΤΕΤΑΡΤΗ 28 Ιανουαρίου 4.30μμ, τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον Δημήτριο Ι. Πρίντεζη στο Ιερό Ναό Φανερωμένης.

Θεωρούμε υποχρέωσή

μας να ευχαριστήσουμε και δημόσια όσους μας συμπαράσταθηκαν στο πένθος μας για τον αιφνίδιο θάνατο του πολυαγαπημένου συζύγου, πατέρα, γιου, αδελφού και θείου.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στους συναθλητές του, στο προσωπικό corra club, του ΕΚΑΒ και όλους του γιατρούς του νοσοκομείου για τις προσπάθειες που κατέβαλαν να σώσουν την ζωή του αγαπημένου μας και τους ιερείς και όλους όσους παρευρέθηκαν στην εξόδιο ακολουθία.

* * *

Την ΤΕΤΑΡΤΗ 28 Ιανουαρίου 5.00μμ, τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον Αντώνιο Στ. Βακόνδιο, στον Ενοριακό Ναό του Γαλησσά.

* * *

Την Τετάρτη 28 Ιανουαρίου στις 4,30μμ., ετήσιο Μνημόσυνο για την Καντιώ Φρέρη στον Ι.Ν. Αγίου Ιωσήφ στο Βήσσα.

Την ΤΕΤΑΡΤΗ 4 Φεβρουαρίου 4,30μμ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον Γεωργίο Ιωσ. Ρηγούτσο, στον Ενοριακό Ναό Βάρης. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους εκείνους που με κάθε τρόπο μας συμπαράσταθηκαν στο πένθος μας για τον αγαπημένο σύζυγο, πατέρα και παππού.

* * *

Την ΔΕΥΤΕΡΑ 9 Φεβρουαρίου 5, 00μμ. ετήσιο μνημόσυνο για την Αντωνία Αγγ. Βουτσίνου στον Ενοριακό Ναό του Γαλησσά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ
Κομνηνός Αντώνιος 2.000,00 ευρώ

Εις μνήμη Αδ. Αδελφής Αικατερίνης Βαρθαλίτου τα ανίψια της Γιώργος και Τέτα Ροσσολάτου 100,00 ευρώ

Η Νικολέτα Παλαιολόγου και Δέσποινα Στεφάνου ένα γεύμα εις μνήμη γονέων τους.

Αντώνιος και Μαριάννα Ρούσσου 100,00 ευρώ εις μνήμη γονέων

Οι Ενοριακές Κάριτας 2.650,00 ευρώ για την θέρμανση.

Η Ανεζιώ Ρούσσου 50,00 ευρώ αντί στεφάνι εις μνήμη Δημητρίου Πρίντεζη

Η Μαρία Ρούσσου 50,00 ευρώ αντί στεφάνι εις μνήμη Δημητρίου Πρίντεζη

Ο Σεβαστιανός Βαρθαλίτης 300,00 ευρώ εις μνήμη γονέων του

Ανώνυμοι 400,00 ευρώ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όλους ιδιαίτερως όσους με κάθε τρόπο και αυτό το έτος που πέρασε και παρ' όλες τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που ζούμε όλοι, μας στήριξαν ηθικά, υλικά και οικονομικά ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε την προσφορά στο συνάνθρωπο.

Στον κάθε ένα ευχόμαστε ο Θεός να του το ανταποδώσει σε ευλογίες και χάρες ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Αδελφές του Ελέους και Οικότροφοι Ησυχαστηρίου «Παναγία της Ελπίδος».

ΑΛΛΕΣ ΔΩΡΕΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΣ

Στην Εθελοντική Αιμοδοσία Σύρου

Ο Σύλλογος Πελοποννησίων Σύρου «Ο Γέρος του Μωριά» πρόσφερε στο Σύλλογο «Εθελοντική Αιμοδοσία Σύρου» 100ευρώ

Εις μνήμη του συζύγου της, η Μαριάννα Παπαρηγορίου, 50.00 ευρώ.

Εις μνήμη Μαριγώς Ρούσου, οι κόρες της, 50.00 ευρώ.

-Αντί στεφάνου στη μνήμη Βακόνδιου Αντωνίου, οι Γεώργιος και Ανεζούλα Αρμάου, 50.00 ευρώ

Εις μνήμη Νικολάου Γ. Δουράτσου η Μητέρα του Νικολέττα και τα Αδέλφια του, 100 ευρώ στο Σύλλογο «Εθελοντική Αιμοδοσία

Σύρου

Εις μνήμη Λαυρεντίας Ζάρα, αντί στεφάνι, η οικογένεια Αντωνίου Βαφέα 20 ευρώ στο Κοιμητήριο Ερμούπολεως.

Εις μνήμη Παντελή Χίου Αικατερίνης, Ελπίδας και Δημητρίου Π. Φρέρη, οι αδελφές Τερέζα και Μαρία Δ. Φρέρη 100 ευρώ στο Κοιμητήριο Πάγου.

Για τον Ι. Ν. Παντελεήμονος
Ανδριάνα Βλάχου 50
Πετρούλα Αληθινού 20

Για το Νεκροταφείο Φοίνικα
Λεον. Μιχ. Ρούσσος 50
Αδελφ. Αμιάντου 1000

Στο Κοιμητ. Ποσειδωνίας
Ανώνυμος 50

Για την «Παναγία»
Φανή Στ. Δουράτσου 20
Λουκία Ρηγούτσου 50
Εις μνήμη Δημητρίου Πρίντεζη, οι θείοι Πέτρος και Μαγδαληνή Πρίντεζη στην Ενοριακή Καριτας Ευαγγελιστρίας 50

Για τις Ενοριακές Καμπάνες
Γρουλάκη Άννα 5
Καρβώνης Πέτρος 30
Μαραγκού Ελπίδα 15
Πατσιούρα Αικατερίνη 10
Πρίντεζη Ελπίδα 50
Πρίντεζη Ελένη 10
Ραουζαίος Κων/νος 10

ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Ο Πέτρος του Γεωργίου Ρούσσου και της Χρυσούλας Συμιγδαλα, στις 26/12/2014, στον Ι.Ν. Φανερωμένης.

15ήμερη έκδοση

Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Καθολομενοπούλου & Ευαγγελιστρίας

84100 ΣΥΡΟΣ

τηλ./fax: 22810 82318

e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

Επιταγές: Αντωνία Ρούσσου

Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

4η Τακτική Κυριακή, Μάρκος 1,14-20

Το πρώτο κήρυγμα του Ιησού και η κλήση των πρώτων μαθητών

Μετά τη σύλληψη του Ιωάννη, ο Ιησούς ήρθε στη Γαλιλαία και κήρυττε το χαρμόσυνο μήνυμα για τη βασιλεία του Θεού. «Συμπληρώθηκε», έλεγε, «ο καθορισμένος καιρός κι έφτασε η βασιλεία του Θεού» μετανοείτε και πιστεύετε στο χαρμόσυνο αυτό μήνυμα».

16Καθώς ο Ιησούς περπατούσε στην όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας, είδε το Σίμωνα και τον Ανδρέα, αδερφό του Σίμωνα, να ρίχνουν τα δίχτυα στη λίμνη, γιατί ήταν ψαράδες. 17«Ακολουθήστε με», τους είπε ο Ιησούς, «και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων». 18Εκείνοι αμέσως άφησαν τα δίχτυα και τον ακολούθησαν. Αφού προχώρησε λίγο πιο πέρα ο Ιησούς, είδε τον Ιάκωβο, γιο του Ζεβεδαίου, και τον αδερφό του τον Ιωάννη να τακτοποιούν κι αυτοί τα δίχτυα μέσα στο ψαροκάικο, και τους κάλεσε αμέσως. Αυτοί άφησαν τότε τον πατέρα τους το Ζεβεδαίο στο ψαροκάικο με τους μισθωτούς και τον ακολούθησαν.

Μελέτη του Λόγου

Για τους Μεγάλους

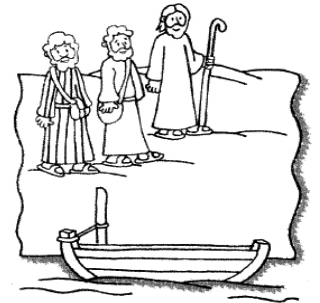
Επιτέλους μια καλή είδηση. Αυτόν, που περιμέναμε, τον Σωτήρα, είναι εδώ. Ο μαθητής του Ιησού είναι «ο Μάρτυρας» της χαράς του Ευαγγελίου.

Ο καιρός που ζω είναι καιρός αποφάσεων. Ο Ιησούς καλεί. Ο άνθρωπος δέχεται ή δεν δέχεται. Πρέπει να αλλάξει νοοτροπία και να εκτιμά τα πράγματα της ζωής με τα μάτια του Ιησού. Αυτό σημαίνει ακολουθώ τον Ιησού, είμαι μαθητής του Ιησού.

Αν ο καλούμενος απαντήσει θετικά αυτό έχει μια υπαρξιακή αλλαγή, αφήνει πίσω του αξίες που μέχρι τότε έδιναν νόημα στη ζωή του και ασπάζεσαι καινούργιες. Και αυτό όχι γιατί δεν ήταν καλές αλλά γιατί καλείται να ανέβει ένα «επίπεδο» παραπάνω. **«Ακολουθείστε με και εγώ θα κάμω να γίνετε ψαράδες ανθρώπων».** Ψαράδες ήταν ψαράδες θα μείνουν, αλλά διαφορετικής μορφής. Πως έχουμε απαντήσει σ' αυτό το κάλεσμα;

Για τους μικρούς μας φίλους

Διάβασε με προσοχή τα εδάφια, δηλαδή τις γραμμές, 16,17,18 και πες με δικά σου λόγια ή με τα λόγια του ευαγγελίου τι συμβαίνει σε κάθε στίχο.

Αναζητώντας την ελευθερία, την ευτυχία και την χαρά

Το αίτημα της ευτυχίας και της ελευθερίας στο σημερινό κόσμο είναι διάχυτο. Πολλοί είναι και εκείνοι που βλέπουν τον Χριστιανισμό ως μια θρησκεία των απαγορεύσεων και των περιορισμών, ως ένα θλιβερό ρεπερτόριο με «απαγορεύεται» και «δεν πρέπει», που βάζει φραγμούς και όρια, περιορίζοντας τη χαρά και τις απολαύσεις της ύπαρξής μας και μαραίνει τη λαχτάρα για ελευθερία, άρα και ευτυχία. Άλλοι πάλι διερωτώνται πως σε μια εποχή ηθικού σχε-

τικισμού, όπου το εγώ είναι ο κανόνας του τι είναι καλό ή κακό που ο κανόνας που μετρά είναι το «τι μου αρέσει και τι είναι χρήσιμο», πόση σημασία έχει να μιλάς για εντολές με απόλυτο νόημα; Από πολλές μεριές και σε διάφορες ευκαιρίες τίθεται και το ερώτημα: δεν θα έπρεπε η Εκκλησία να εκσυγχρονιστεί, αναθεωρώντας π.χ. τις Δέκα Εντολές της Βίβλου, αφού εκεί είναι η βάση της ηθικής της, μιας και ο χρόνος τις ξεπέρασε; Ο Χριστιανός, σύμφωνα με

αυτά τα κλισέ, δεν είναι ένας ελεύθερος άνθρωπος, αφού τελικά είναι υποταγμένος σε ένα σύνολο ηθικών κανόνων που του επιβάλλονται από τη θρησκευτική του πίστη, και του απομένουν ελάχιστες ευκαιρίες για να χαμογελάσει και να απολαύσει τη ζωή. Πίσω από όλα αυτά φαίνεται να αναδύεται το μήνυμα: Γιατί να θυσιάζεσαι; Αξίζει τον κόπο να βάζεις τον εαυτό σου τόσους περιορισμούς; Καλύτερα δεν είναι «να αρπάξεις τη στιγμή», να αξιοποιήσεις στο έπακρο την κάθε ευκαιρία που σου παρουσιάζεται, χωρίς πολλούς ενδοιασμούς; Και, εν πάση περιπτώσει, ζει κανείς μόνο μία φορά. Το σύνθημα της εποχής μας φαίνεται να είναι: «Κάντε ό,τι θέλετε, εφ' όσον μπορείτε, απολαύστε τη ζωή σας.» Οπότε: «πράσινο φως σε όλα!» Ναρκωτικά, κατάχρηση αλκοόλ, βρώμικο σεξ, ασυγκράτητος εγωισμός, καριέρα με κάθε κόστος, αμβλώσεις, παρένθετη μητρότητα, προδοσίες, απιστίες, υπερβολική συσσώρευση πλούτου, αδιαφορία, βία, πε-

ριφρόνηση των άλλων κ.λπ. Είναι άραγε αυτή η απάντηση στο κυνήγι της ελευθερίας και της ευτυχίας; Στη χριστιανική παράδοση οι εντολές υπάρχουν όχι για να μας λένε τι επιτρέπεται και τι δεν επιτρέπεται, επειδή έτσι το θέλει κάποιος, αλλά υφίστανται για να μας υπενθυμίζουν ότι η ελευθερία μας και η ευτυχία μας είναι εφικτές, όταν έχουν όρια και δε βλάπτουν την ευτυχία και την ελευθερία και τον σεβασμό του άλλου. Οι εντολές είναι η ώθηση να αλλάξει κάποιος τη ζωή του προς το καλύτερο και, αλλάζοντας την, να συμβάλλει και στην βελτίωση της ζωής των άλλων. Είναι μια έξοδος από το εγώ και άνοιγμα προς τον άλλο και το έμεις. Είναι μια έξοδος που σπάει το φαύλο κύκλο του άκρατου εγωισμού. Οι εντολές δεν είναι τίποτα παραπάνω από την ομορφιά του να είναι σε θέση κάποιος να μπορεί να επιλέξει, χρησιμοποιώντας τη λογική, τη σύνεση, για να συνειδητοποιήσει ότι όντας πλάσματα είμαστε εφή-

μερα, δεν είμαστε εδώ για πάντα, δε μπορούμε να έχουμε τα πάντα ή να κάνουμε τα πάντα. Αν όμως ο Δεκάλογος μας φαίνεται εμπόδιο και φραγμός στην ελευθερία και στην ευτυχία μας, η αναζήτηση και η επιδίωξη του «καλού και του αγαθού», όπως έλεγαν οι αρχαίοι προγονοί μας, δεν είναι απλά ζήτημα κανόνων και εντολών, αλλά είναι ζήτημα αρετής. Τότε μπορεί να είναι χρήσιμο να προβληματιστούμε γύρω από τις οικουμενικές αξίες που βρίσκονται στα βάθη της καρδιάς κάθε ανθρώπου. Είναι ζήτημα της δύναμης, της σύνεσης, της μετριοπάθειας, της δικαιοσύνης που πρέπει να μας εμπνέουν τη στιγμή που κάποιος αγωνίζεται για να πάρει δύσκολες αποφάσεις με τις οποίες θα διαπλάσει τη ζωή του. Αυτές οι αξίες μας ενώνουν και οδηγούν πέρα από όλα τα θρησκευτικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και πολιτικά όρια.

Οι σχέσεις των δύο Εκκλησιών, Καθολικής & Ορθόδοξης

από σελίδα 1 στήλη 3

ραϊτήτητα ενότητα της Εκκλησίας κατά τις τρέχουσες περιστάσεις που ζούμε».

Σε μερικούς δυτικούς κύκλους, τα παραπάνω λόγια του Πάπα προκάλεσαν μεγάλο ενθουσιασμό, τόσο, που δεν διστάσαν να πουν ότι «για το σημερινό διάδοχο του Πέτρου η αποκατάσταση της πλήρους κοινωνίας μεταξύ Καθολικών και Ορθοδόξων Χριστιανών είναι από τώρα εφικτή, χωρίς να επιβληθούν στους Ορθοδόξους προϋποθέσεις Θεολογικού χαρακτήρα ή δικαιοδοσίας».

Πάρα τους όποιους ενθουσιασμούς και τις όποιες απλουστεύσεις, η πορεία προς την ενότητα μεταξύ Καθολικών και Ορθοδόξων συνεχίζει να είναι δύσκολη και σκοντάφτει στο δυστηρόστο και δυσεπιλυτο πρόβλημα του πρωτείου του διαδόχου του Πέτρου, το οποίο πρέπει να θεωρηθεί κάτω από το πρίσμα «συλλογικότητας», και κάτω από το φως της εμπειρίας της πρώτης χιλιετίας, όταν ήταν αδιαίρετες Ανατολή και Δύση, όπως ο πατριάρχης Βαρθολομαίος υπενθύμισε. Όμως και στις δύο παραπάνω έννοιες έχουν δοθεί τόσες πολλές ερμηνείες και εξηγήσεις αλλά δεν υπάρχει σχεδόν καμιά κοινή συμφωνία. Όμως όλοι όταν πρόκειται να μιλήσουν για την 'ενότητα' θεωρούν απαραίτητο να κάνουν αναφορά στην «εμπειρία της πρώτης χιλιετίας», όταν ήταν αδιαίρετες Ανατολή και Δύση.

Για χρόνια, η κοινή επιτροπή διαλόγου Καθολικών και Ορθοδόξων θεολόγων, μοχθεί για το θέμα χωρίς ουσιαστική πρόοδο. Ας μην κρυβόμαστε. Στην πρώτη χιλιετία που ήταν ακόμη ενωμένες οι εκκλησίες, επιτελέστηκαν, σύμφωνα με τους ιστορικούς τουλάχιστον, έξι σχίσματα, που βέβαια με τον ένα ή τον άλλο τρόπο διευθετούνται, αλλά άφηναν πίσω τους τις αιτίες για την επόμενη διαμάχη... Μήπως ο τελικός χωρισμός «δημιουργήθηκε» σιγά σιγά στη πρώτη χιλιετία και ξέσπασε σε όλο του το εύρος στις δυο πρώτες εκατονταετίες της δεύτερης χιλιετίας; Ακόμη και ανάμεσα στις Ορθόδοξες Εκκλησίες υπάρχει πολυγωνμία σχετικά με τον τύπο του πρωτείου

τιμής που η ορθόδοξη παράδοση αποδίδει στον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Μήπως είναι η ώρα να αρχίσουμε να σκεπτόμαστε τα λόγια του Ιησού: «Δε βάζουν καινούριο κρασί σε παλιά ασκιά, γιατί τα ασκιά θα σκάσουν, θα χυθεί το κρασί και θα καταστραφούν και τα ασκιά. Αλλά το καινούριο κρασί το βάζουν σε καινούρια ασκιά, κι έτσι διατηρούνται και τα δύο» (Μτ. 9, 17).

Η Τρίτη χιλιετία είναι μόνο στη δεύτερη δεκαετία της...

2.-. Είμαστε σε μια κοινή πορεία.

Όπως συνηθίζουν οι τελευταίοι Ποντίφικες, στο ταξίδι της επιστροφής ο Άγιος Πατέρας, στο αεροπλάνο, είχε «μια εφ' όλης της ύλης συζήτηση» με τους δημοσιογράφους, μακριά από τυπικότητες και πρωτόκολλα.

Όταν ρωτήθηκε σχετικά με τις σχέσεις των δύο Εκκλησιών, ο Πάπας απάντησε: «Πιστεύω ότι με την Ορθοδοξία, είμαστε σε μια κοινή πορεία. Έχουν μυστήρια και αποστολική διαδοχή. Αν πρέπει να περιμένουμε τους θεολόγους να συμφωνήσουν, αυτή η μέρα (της ένωσης) δεν θα έρθει ποτέ! Είμαι επιφυλακτικός, οι θεολόγοι καλά εργάζονται, αλλά ο πατριάρχης Αθηνάγορας είχε πει: "Ας βάλουμε τους θεολόγους σε ένα νησί να συζητούν, και εμείς ας πάμε μπροστά". Η ενότητα είναι μια πορεία που πρέπει να γίνει από κοινού, είναι πνευματικός οικουμενισμός. Μαζί προσευχόμαστε και συνεργαζόμαστε. Τώρα υπάρχει και ο οικουμενισμός του αίματος. Όταν σκοτώνουν τους Χριστιανούς, το αίμα τους αναμιγνύεται, οι μάρτυρες μας φωνάζουν "είμαστε Ένα". Αυτός είναι ο «οικουμενισμός του αίματος». Ας ακολουθήσουμε με θάρρος αυτή την κατεύθυνση, προς τα εμπρός, προς τα εμπρός. Αυτό είναι ίσως κάτι που κάποιος δεν μπορεί να κατανοήσει. Οι Ανατολικές Καθολικές Εκκλησίες έχουν το δικαίωμα να υπάρχουν, αλλά η μέθοδος και η λέξη 'Ουνία' είναι μιας άλλης εποχής, θα πρέπει να βρούμε άλλο δρόμο».

Αναζητώντας την ευτυχία. Ο χρυσός κανόνας

από σελίδα 3 στήλη 5

Για παράδειγμα, ας ξεκινήσουμε τη μελέτη μας και την αναζήτηση των οικουμενικών αξιών με τον ΧΡΥΣΟ ΚΑΝΟΝΑ που είναι παρών και ενεργός και στις άλλες θρησκείες και κουλτούρες και που ο ίδιος ο Ιησούς χρησιμοποίησε: «κάνε πρώτα εσύ στους άλλους ό,τι δε θέλεις οι άλλοι να κάνουν για σένα», ή «μην κάνεις στους άλλους ό,τι θέλεις να κάνουν σ' εσένα» και συμπλήρωσε: «σ' αυτό συνοψίζονται ο νόμος και οι προφήτες».

Τι προεβούσαν, πάνω στο ίδιο θέμα, οι μεγαλύτερες θρησκείες; **Βουδισμός:** Μια κατάσταση που δε μου είναι ευχάριστη ή ευάρεστη δεν είναι ούτε και για τον άλλο ευχάριστη ή ευάρεστη και μια κατάσταση που δεν μου είναι ευχάριστη ή ευάρεστη σε μένα πως μπορώ να την επιβάλω σε κάποιον άλλο; (Σαμμιουττα Νικαϊα (V,353.35 - 354.2)

Εβραϊσμός: Μην κάνεις στους άλλους αυτό που δε θέλεις οι άλλοι να κάνουν σε σένα. (Ραβίνος Χιλλελ, Σαββατ 31α).

Ινδουισμός: Δεν θα έπρεπε να συμπεριφερόμαστε στους άλλους, με τέτοιο τρόπο που δεν θα μας άρεσε να μας συμπεριφερθούν: Αυτή είναι η ουσία της ηθικής. (Μαχαμπαράτα XIII, 114,8)

Ισλαμισμός: Κανένας από σας δε θα είναι πραγματικά πιστός, μέχρι που δεν θα επιθυμεί για τον αδελφό του αυτό που επιθυμεί και για τον ίδιο. (40 Χαντιθε, λόγια του Μωάμεθ του αν-Ναουαουι 13)

Κινεζική θρησκεία: Αυτό που δεν επιθυμείς για σένα, μην το κάνεις ούτε στους άλλους. (Κομφούκιος, Διάλογοι 15,23).

Τζαϊνισμός: Ο άνθρωπος θα έπρεπε να συμπεριφέρεται με αδιαφορία απέναντι στα κοσμικά πράγματα και να συμπεριφέρεται σε όλα τα πλάσματα του κόσμου όπως ο ίδιος θα ήθελε να του συμπεριφέρονται. (Σουτρακριτανγκα 1,11.33).

Χριστιανισμός: «Όλα όσα θέλετε να σας κάνουν οι άλλοι άνθρωποι, αυτά να τους κάνετε κι εσείς- σ' αυτό συνοψίζονται ο νόμος και οι προφήτες». (Μτ.7,12; Ακ. 6,31)

Τα υπόλοιπα είναι απλώς ένας σωρός από συναισθήματα «μιας χρήσης». Αστραφτερά και ελκυστικά, όσο μια αστραφτερή βιτρίνα που υπόσχεται «ευτυχία», που όμως είναι απατηλή και ψευδής, γιατί εμποδίζει ο υαλοπίνακας να απλώσεις το χέρι και να τα πάρεις.

Γύρω από ένα τάφο

Όλοι μας παρακολουθήσαμε την ιστορία, από την ώρα που βρήκαν οι αρχαιολόγοι την είσοδο του τάφου στην Αμφίπολη, ως τις ακέφαλες Σφίγγες, τις καμαρωτές Καρυάτιδες, το λαμπρό ψηφιδωτό με την αρπαγή της Περσεφόνης, την υπέροχη μαρμάρινη πορτοσιά, την είσοδο στον τάφο και τα υπολείμματα του φέρετρου, καθώς και τα οστά του νεκρού (αυτά δεν τα είδαμε, ποιος ξέρει γιατί... Ίσως από σεβασμό και φόβο;). Πρέπει να παραδεχτούμε όχι μόνο την καταπληκτική ανακάλυψη, αλλά και τους κόπους και την επαγγελματικότητα των ανασκαφέων και των αρχαιολόγων. Τους συχαίρουμε και περιμένουμε κι άλλα... Όλα υπέροχα! Όλα όσα αφορούν τον τάφο.

Αλλά ο τάφος της Αμφίπολης έχει και την τραγική του πλευρά. Και δεν είναι, βέβαια, εκείνη του νεκρού. Εκείνος (ή εκείνη) ακολούθησε τον κοινό δρόμο των θνητών και αξιώθηκε να έχει ένα από τους λαμπρότερους τάφους. Εμείς είμαστε οι τραγικοί, ως άτομα και ως έθνος.

Όλοι, και οι αναθρόμβητοι ακόμα, είχαν άποψη επί του θέματος. Και διόρθωναν και αποδοκίμαζαν τους επιστήμονες και ήξεραν εκ των προτέρων ποιος είναι ο νεκρός! Ένα ολόκληρο έθνος κρέμασε πάνω στον τάφο της Αμφίπολης το μέληπον του για να «σώσει» την αποτυχημένη του εικόνα και προσπαθεί να ορθωθεί στηριζόμενος σε μερικά απογυμνωμένα οστά... Ατυχέστατη και θλιβερή εικόνα ενός ατυχούς έθνους που κομπορημονεί... Για να μην πούμε για τον μητροπολίτη που αναγγέλλει σεισμούς αν ο τάφος είναι του Μεγαλέξανδρου... Τίποτε άλλο... Ο νόων νοείτω... Ανάξιοι απόγονοι

ένδοξων προγόνων...

Ελπίζουμε να υπάρχουν και κάποιοι εξαιρέσεις... Και την ελπίδα μας αυτή τη στηρίζουμε σ' Αυτόν που γεννήθηκε και που τα οστά του δεν βρέθηκαν ποτέ και σε κανένα τάφο. Όλοι

οι άλλοι, όσο ωραίοι και να είναι, πάντα τάφοι παραμένουν...

Τι ευχές να εκφράσει κανείς για το Νέο Έτος, που να έχουν νόημα;

(«ΘΗΝΙΑΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ» αρ.φυλ.357, 1-2/2015).